

Itinatatag ng Roma ang Pangitain - Bilang Sampu

Ang Huling Tunggalian: Ang Aklat ni Joel, ang Pagbagsak ng Lungsod ng New York, at ang Sagisag ng Roma sa Kasaysayan ng Adbentismo

Jeff Pippenger
2024-08-26

Ang panghuling kontrobersiyang nais kong ipag-ugnay sa iba pang makasaysayang pangangatwiran hinggil sa simbolo ng Roma sa loob ng kasaysayan ng Adventismo ay ang aklat ni Joel. Ang kontrobersiyang iyon ay naganap matapos ang Setyembre 11, 2001, at kung hindi isasaalang-alang ang mga kalagayan ng panahong iyon, maaaring mapalampas ang ilang maseselang punto. Upang mailagay sa wastong konteksto ang mga kalagayang iyon, kinakailangan ang pagsasaalang-alang sa kasaysayang Millerita. Noong ika-11 ng Agosto, 1840, natupad ang propesiyang ukol sa panahon ng Apocalipsis, kabanata siyam, talata labing-lima.

At ang apat na anghel ay pinakawalan, na inihanda para sa isang oras, at isang araw, at isang buwan, at isang taon, upang patayin ang ikatlong bahagi ng mga tao. Apocalipsis 9:15.

Tinutukoy ng talata ang "isang oras, at isang araw, at isang buwan, at isang taon" bilang katumbas ng tatlong daan siyamnapu't isang taon at labinlimang araw. Ang apat na anghel ay kumakatawan sa pag-angat ng Islam sa kapangyarihan at sa pagdadala nito ng pakikidigma laban sa Roma, na nagsimula noong Hulyo 27, 1449. Ang panimulang punto ay tinukoy sa pamamagitan ng paggamit sa katapusang punto ng isa pang hula ng panahon na isandaan at limampung taon. Ang unang hula ng panahon na isandaan at limampung taon ay inilatag sa kasaysayan ng unang "sa-aba," na siya ring ikalimang trumpeta ng Apocalipsis kabanata siyam. Nang matapos ang hula na isandaan at limampung taon noong Hulyo 27, 1449, nagsimula ang hula ng panahon na ating kasalukuyang isinaalang-alang, at pagkaraan ng tatlong daan at siyamnapu't isang taon at labinlimang araw, nagtapos ang hula noong Agosto 11, 1840.

Naunawaan ni William Miller na ang mga kapangyarihan sa Apocalipsis 9 ay kumakatawan sa Islam, at bago ang petsang 11 Agosto 1840, isang Millerita na nagngangalang Josiah Litch ang naglahad ng isang hula batay sa propesiyang nagsasaad na sa 1840 magwawakas ang Supremasiyang Otomano. Sampung araw bago ang 11 Agosto 1840, pinagpino at isinapanahon ni Litch ang kanyang hula upang tukuyin, hindi lamang ang taon kung kailan matutupad ang propesiya, kundi ang mismong taon, araw, at buwan. Nagbigay ng puna si Sister White hinggil sa naging epekto ng hula ni Litch sa relihiyosong daigdig ng mga Millerita nang matupad ang pangyayaring iyon.

"Noong taong 1840, isang panibagong kahanga-hangang katuparan ng propesiya ang nagpukaw ng malawak na interes. Dalawang taon bago nito, si Josiah Litch, isa sa mga pangunahing ministro na nangangaral ng Ikalawang Pagparito, ay naglathala ng isang pagpapaliwanag ng Apocalipsis 9, na naghayag ng hula tungkol sa pagbagsak ng Imperyong

Otomano. Ayon sa kaniyang mga pagkalkula, ang kapangyarihang ito ay ibabagsak . . . sa ika-11 ng Agosto, 1840, kung kailan inaasahang mabubuwag ang kapangyarihang Otomano sa Constantinople. At ito, sa aking paniniwala, ay mapatutunayang gayon nga ang mangyayari."

Sa mismong oras na itinakda, ang Turkiya, sa pamamagitan ng mga embahador nito, ay tumanggap ng proteksiyon ng mga nagkakaisang kapangyarihan ng Europa, at sa gayo'y inilagay ang sarili nito sa ilalim ng pamamahala ng mga bansang Kristiyano. Ang pangyayaring ito'y eksaktong tumupad sa hula. Nang ito'y nabatid, napakarami ang nakumbinsi sa pagiging wasto ng mga simulain ng pagpapakahulugan ng propesiya na tinanggap ni Miller at ng kaniyang mga kasamahan, at ang kilusang Adbiyento ay nabigyan ng isang kagila-gilalas na sigla. Ang mga lalaking may karunungan at mataas na katayuan ay nakipagkaisa kay Miller, kapwa sa pangangaral at sa paglilimbag ng kaniyang mga pananaw, at mula 1840 hanggang 1844 ay mabilis na lumaganap ang gawain. Ang Dakilang Tunggalian, 334, 335.

Sa paglipas ng mga taon, ang kanyang pagpapatibay sa pangyayaring ito ay paulit-ulit na inatake sa iba't ibang paraan ng mga Laodiceang Adventista ng Ikapitong Araw. Gaya ng sa seven times at "the daily," ang pag-atake sa katotohanang ito ay pagtakwil sa mga pundasyong kinakatawan sa dalawang banal na tapyas, at gayundin sa awtoridad ng Espiritu ng Propesiya. Ang dahilan kung bakit kumilos si Satanas upang wasakin ang pagtitiwala sa kasaysayang ito ay may maraming aspekto.

Ang prediksiyon ni Litch ay gumamit ng "mga simulain ng pagpapakahulugan sa propesiya na pinagtibay ni Miller." Binigyan si Miller ng pagkaunawa hinggil sa aspekto ng panahong propetiko, at ang sinumang nag-aalinlangan na ang mensahe ni Miller ay nakabatay sa panahong propetiko ay kailangan lamang na suriin ang mga tsart ng mga payunir noong 1843 at 1850 upang matiyak na ito ay totoo. Bago ang Agosto 11, 1840, ang mga sumasalungat sa prediksiyon ni Miller hinggil sa pagbabalik ni Cristo ay nangangatwiran na ang panahong propetiko ay hindi maaaring gamitin upang maunawaan kung kailan babalik si Cristo. Madalas nilang gamitin ang pahayag ng Bibliya na walang sinumang nakaaalam ng araw o oras, upang salungatin ang kanyang mensahe at gawain.

Datapuwa't tungkol sa araw at oras na iyon ay walang nakaaalam, ni ang mga anghel sa langit, kundi ang aking Ama lamang. At gaya ng mga araw ni Noe, gayon din naman ang pagparito ng Anak ng tao. Sapagkat kung paanong sa mga araw bago ang baha ay kumakain at umiinom sila, nag-aasawa at ipinag-aasawa, hanggang sa araw na pumasok si Noe sa daong, at hindi nila nalaman hanggang sa dumating ang baha at tinangay silang lahat; gayon din naman ang pagparito ng Anak ng tao. Kung magkagayo'y dalawa ang nasa bukid; ang isa'y kukunin, at ang isa'y iiwan. Mateo 24:36-40.

Sa kabila ng bahaging ito, nasumpungan ng mga Millerita ang napakaraming katibayang biblikal upang pagtibayin ang kanilang mga hula, at nagpatuloy sila at kumilos batay sa isang simulain na kalaunan ay tinukoy ni Sister White.

"Walang taong nakakaalam ng araw ni ng oras' ang pangangatwirang pinakamadalas isinusulong ng mga tumatanggi sa pananampalataya sa pagdating. Ang kasulatan ay: 'Tungkol

sa araw at oras na yaon ay walang sinumang nakakaalam, kahit ang mga anghel sa langit, kundi ang Aking Ama lamang.' Mateo 24:36. Isang malinaw at magkakatumang paliwanag sa tekstong ito ang ibinigay ng mga naghihintay sa Panginoon, at ang maling paggamit nito ng kanilang mga sumasalungat ay malinaw na naipakita. Ang mga salitang ito ay sinalita ni Cristo sa yaong di-malilimutang pakikipag-usap Niya sa Kaniyang mga alagad sa Bundok ng Olibo, pagkatapos Niyang sa huling pagkakataon ay lumisan mula sa templo. Itinanong ng mga alagad: 'Ano ang magiging tanda ng Iyong pagparito, at ng katapusan ng sanlibutan?' Binigyan sila ni Jesus ng mga tanda, at sinabi: 'Kapag nakita ninyo ang lahat ng mga bagay na ito, talastasin ninyo na malapit na, nasa mga pintuan na.' Mga talata 3, 33. Ang isang pahayag ng Tagapagligtas ay hindi dapat gamitin upang sirain ang iba. Bagaman walang sinumang nakakaalam ng araw ni ng oras ng Kaniyang pagparito, tayo ay tinuruan at inaatasang malaman kung kailan ito malapit na. Higit pa rito, itinuturo sa atin na ang pagwawalang-bahala sa Kaniyang babala, at ang pagtanggap alamin o pagpapabayang malaman kung kailan malapit na ang Kaniyang pagparito, ay magiging kasingkapahamakan para sa atin gaya ng nangyari sa mga nabuhay sa mga araw ni Noe na hindi nakaalam kung kailan darating ang baha. At ang talinghaga sa gayunding kabanata, na inihahambing ang tapat at ang masamang alipin, at nagbibigay ng hatol sa nagsabi sa kaniyang puso, 'Nagluluwat ang aking panginoon sa kaniyang pagdating,' ay nagpapakita kung paano titingnan at gagantimpalaan ni Cristo ang mga masusumpungan Niyang nagbabantay at nagtuturo ng Kaniyang pagparito, at kung paano Niya hahatulan ang mga nagtatangi nito. 'Kaya't magbantay kayo,' wika Niya. 'Mapalad ang aliping yaon, na sa pagdating ng kaniyang panginoon ay masusumpungang gayon ang ginagawa.' Mga talata 42, 46. 'Kaya't kung hindi ka magbantay, paririyon Ako sa iyo na gaya ng magnanakaw, at hindi mo malalaman kung anong oras Ako darating sa iyo.' Apocalipsis 3:3." The Great Controversy, 370.

Nang matupad ang hula ni Litch, ang mga lalaking “may karunungan at katayuan ay nakipag-isa kay Miller, kapwa sa pangangaral at sa pagpapalathala ng kaniyang mga pananaw, at mula 1840 hanggang 1844 ay mabilis na lumaganap ang gawain.” Pinalakas ang mensahe ni Miller nang ang kaniyang mga tuntunin sa pagpapakahulugan ng propesiya ay pinagtibay bilang mga balidong tuntunin. Bilang tugon sa katuparan ng propesiyang ukol sa panahon, hindi lamang pinagtibay ang tuntunin ni Miller, at marami ang sumanib noon sa kilusang Millerita, kundi kasingmakabuluhan sa propetikong pananaw ang katotohanang ang pangunahing tuntunin ng mga tuntunin ni Miller ang siyang pinagtibay. Gayundin, ang katotohanang naisakatuparan ang pagpapatibay sa pamamagitan ng paglalapat ng isang propesiya ng ikalawa sa tatlong kasawian, na siya ring mga ikalima, ikaanim, at ikapitong trompeta.

Ang pagkakaloob ng kapangyarihan sa mensahe ni Miller ay naging isa sa mga pinakamahahalagang panandang-daan ng kilusang reporma ng mga Millerita. Ito ay inilarawan sa pamamagitan ng bautismo ni Jesus. Ito ang naging hudyat na nagsimula na ang huling proseso ng pagsubok ng dating bayang nasa tipan (ang mga Protestante). Ito ang naging tuon ng pagsalakay ni Satanas laban sa kabuuang kilusang Millerita at sa mensahe nito.

"Anumang katanungan na maaaring pukawin ni Satanas sa isip upang lumikha ng pagdududa hinggil sa dakilang kasaysayan ng mga nakaraang paglalakbay ng bayan ng Diyos ay

magbibigay-lugod sa kanyang satanikong kamahalan at isang pagkakasala laban sa Diyos. Ang pabalita ng nalalapit na pagparito ng Panginoon na may kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian sa ating sanlibutan ay katotohanan, at noong 1840 maraming tinig ang bumangon upang ipahayag ito." Manuscript Releases, tomo 9, 134.

Noong Setyembre 11, 2001, pumasok sa kasaysayang propetiko ang ikatlong sa aba. Pinagtibay ng pangyayaring iyon ang pangunahing tuntunin ng pagpapakahulugan sa propesiya na tinanggap ng kilusan ng ikatlong anghel na nagsimula noong 1989. Ang unang katotohanang ibinukas sa sugo ng nasabing kilusang reporma ay inihayag noong 1989, at hindi ito ang huling anim na talata ng Daniel labing-isa. Iyon ay ang katotohanang ang lahat ng mga kilusang reporma ay tumatakbong magkakahilera sa isa't isa at dapat pagtipunin nang linya sa ibabaw ng linya upang matukoy ang mga katangian ng kilusan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, na siyang kilusan ng ikatlong anghel. Ang una kong pampublikong paglalahad kailanman ay sa isang camp meeting noong 1994, o marahil noong 1995. Ang paglalahad ay hindi tungkol sa huling anim na talata ng Daniel labing-isa, kundi tungkol sa mga linya ng reporma na tumatakbong magkakahilera sa isa't isa.

Nang matupad noong Setyembre 11, 2001 ang propesiyang tungkol sa Islam na nauukol sa ikatlong "sa aba," ito'y humalintulad sa Agosto 11, 1840. Noong 1840, isang propesiya ng una at ikalawang "sa aba" ang nagpatibay sa mensahe ng mga Millerite, at noong Setyembre 11, 2001, isang propesiya ng ikatlong "sa aba" ang nagpatibay sa mensahe ng Future for America. Ang pagkilala sa katotohanang iyon ay nagdala ng napakarami sa kilusan, na dati ay halos iisang indibidwal lamang ang bumubuo nito. Ang mensahe ng kilusan at ang mensahero ay saka napasailalim sa pag-atake, gaya ng kasaysayan ng 1840 na naging pokus ng satanikong pag-atake sa mga sumunod na dekada.

Yaong mga sumapi sa kilusang Future for America ay tinanggap ang mga tuntunin ng pagpapakahulugang propetiko na tinipon ng mensahero ng kasaysayang iyon. Isa sa mga tuntuning iyon, marahil ang pinakamahalaga sa mga iyon, noon at maging ngayon, ay ang tatluhang aplikasyon ng propesiya. Dumating ang mensahero sa pagkaunawa na ang ilang katotohanang propetiko ay inilarawan sa pamamagitan ng tatlong tiyak na katuparan. Sa paniniwalang ang kasaysayang Millerite ay inuulit sa kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, nakita na ang 11 Agosto 1840 ay naging tipo ng 11 Setyembre 2001, at na ang iba pang banal na linya ng reporma ay taglay din ang gayunding panandang-daan.

Ang katibayan ng pag-uulit ng bawat banal na linya ng reporma sa linya ng ikatlong anghel ay pagkatapos ay ibinunyag ng Leon ng lipi ni Juda. Nakita na kung paanong ang kasaysayan ng mga Millerite ay tinupad ang talinghaga ng sampung dalaga hanggang sa mismong titik, gayundin ang kasaysayan ng Future for America.

"Madalas na itinuturo sa akin ang talinghaga ng sampung dalaga, na lima sa kanila ay matatalino, at lima ay mga mangmang. Ang talinghagang ito ay natupad na at matutupad pa sa bawat titik, sapagkat mayroon itong natatanging paglalapat sa panahong ito; at, gaya ng mensahe ng ikatlong anghel, ay natupad na at patuloy na magiging kasalukuyang katotohanan hanggang sa katapusan ng panahon." Review and Herald, Agosto 19, 1890.

Ang pitong kulog ng Apocalipsis kabanata sampu ay kinilalang tumutukoy sa karanasan ng mga Millerite mula ika-11 ng Agosto 1840 hanggang ika-22 ng Oktubre 1844, at gayundin sa kasaysayan mula ika-11 ng Setyembre 2001 hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo.

“Ang natatanging liwanag na ibinigay kay Juan na ipinahayag sa pitong kulog ay isang paglalarawan ng mga pangyayaring magaganap sa ilalim ng mga mensahe ng una at ikalawang anghel....”

Pagkaraang naipahayag ng pitong kulog na ito ang kanilang mga tinig, dumating kay Juan ang utos, gaya ng kay Daniel, hinggil sa munting aklat: ‘Selyuhan mo ang mga bagay na ipinahayag ng pitong kulog.’ Ang mga ito ay tumutukoy sa mga pangyayari sa hinaharap na mabubunyag ayon sa kanilang pagkakasunod-sunod. The Seventh-day Adventist Bible Commentary, tomo 7, 971.

Kinilala na tuwirang sinabi ni Kapatid na White na ang kilusan ng ikatlong anghel ay sumusulong na kahanay sa kilusan ng unang at ikalawang anghel.

Ibinigay ng Diyos sa mga mensahe ng Apocalipsis 14 ang kanilang lugar sa pagkakasunod-sunod ng propesiya, at ang kanilang gawain ay hindi titigil hanggang sa pagtatapos ng kasaysayan ng daigdig na ito. Ang mga mensahe ng unang at ikalawang anghel ay nananatiling katotohanan para sa panahong ito, at dapat tumakbo nang kahanay sa sumusunod na ito. Ipinahahayag ng ikatlong anghel ang kaniyang babala nang may malakas na tinig. “Pagkatapos ng mga bagay na ito,” wika ni Juan, “nakakita ako ng isa pang anghel na bumababa mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan, at ang lupa ay naliwanagan ng kaniyang kaluwalhatian.” Sa pagliwanag na ito, ang liwanag ng lahat ng tatlong mensahe ay pinagsama-sama. Ang Mga Materyales ng 1888, 803, 804.

Ang kilusan ng unang at ikalawang anghel ay kasabay ng kilusan ng ikatlong anghel. Ang propesiyang nagbigay-kapangyarihan sa kilusan ng unang at ikalawang anghel ay pinalakas sa pamamagitan ng katuparan ng isang propesiyang may takdang panahon ukol sa unang at ikalawang sa aba, at ang pagpapalakas sa kilusan ng ikatlong anghel ay pinalakas sa pamamagitan ng katuparan ng isang propesiya ukol sa ikatlong sa aba.

Gaya noong Agosto 11, 1840, nang mapagtibay ang mensahe ng Future for America, “napakarami ang nakumbinsi sa katumpakan ng mga prinsipyong kaugnay ng pagpapakahulugan sa propesiya na pinagtibay” ng Future for America, at “isang kagila-gilalas na pampasigla ang naibigay sa kilusang Adbento.” “Ang mga lalaking may karunungan at katayuan ay nagkaisa” sa Future for America, “kapwa sa pangangaral at sa paglathala” ng propetikong mensahe ng Future for America. Ang tiyak na tuntunin ng Future for America na malinaw na nagpatunay na ang Setyembre 11, 2001 ay isang katuparan ng propesiya ay ang “tatluhang paglalapat ng propesiya.”

Kapag tinatanggap natin ang batayang pananaw tungkol sa Islam sa unang at ikalawang “Sa aba!”, gaya ng kinakatawan sa dalawang banal na tsart, kalakip ng nakasulat na patotoo ng mga nagturo ng mensahe, kinikilala natin ang mga tiyak na katangiang propetiko na kaugnay ng unang “Sa aba!” at ng ikalawang “Sa aba!”. Paulit-ulit itinaturo ng Bibliya, sa iba’t ibang paraan, na ang katotohanan ay itinatag batay sa patotoo ng dalawa. Ang mga katangiang propetiko ng unang “Sa

aba!”, na pinagsama sa mga katangiang propetiko ng ikalawang “Sa aba!”, ang nagtatatag ng mga katangiang propetiko ng ikatlong “Sa aba!”. Napakatiyak ng tatluhang aplikasyon ng Islam sa pagtukoy sa pagdating ng ikatlong “Sa aba!” noong Setyembre 11, 2001, anupa’t imposibleng hindi ito makita, bagaman pinipili ng nakararami na ipikit ang kanilang mga mata sa mga katunayan.

Ang tatluhang paglalapat ng propesiya ay maring pinagtibay na ang ikatlong aba ay dumating noong Setyembre 11, 2001. Nakita noon na ang tuntunin ay tuwirang kaugnay sa mensahe ng ikalawang anghel, na sa kapanahunan ng mga Millerita at gayon din sa kapanahunan ng isandaang at apatnapu’t apat na libo ay ang panahon ng pagbubuhos ng Banal na Espiritu. Ang dalawang kapanahunang ito ay katuparan ng talinghaga ng sampung dalaga, at sa talinghagang iyon ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ang kung saan nahahayag ang pagkakaiba sa pagitan ng matatalino at mangmang, at doon din pinalalakas ang mensahe ng ikalawang anghel.

Nang malapit na sa pagtatapos ng mensahe ng ikalawang anghel, nakita ko ang isang dakilang liwanag mula sa langit na tumatanglaw sa bayan ng Diyos. Ang mga sinag ng liwanag na ito ay tila maningning na gaya ng araw. At narinig ko ang mga tinig ng mga anghel na nagsisigaw, “Narito, dumarating ang Kasintahang Lalaki; lumabas kayo upang salubungin Siya!”

Ito ang sigaw sa hatinggabi, na siyang magbibigay ng kapangyarihan sa mensahe ng ikalawang anghel. Mula sa langit ay ipinadala ang mga anghel upang pukawin ang mga banal na pinanghihinaan ng loob at ihanda sila para sa dakilang gawaing nasa harap nila. Ang mga pinakabihasa at pinakatalinong mga tao ay hindi ang mga unang tumanggap ng mensaheng ito. Ipinadala ang mga anghel sa mga mapagpakumbaba at tapat, at pinilit silang ihayag ang sigaw, ‘Narito, dumarating ang Kasintahang Lalaki; lumabas kayo upang salubungin Siya!’ Early Writings, 238.

Sa kasaysayan ng unang at ikalawang anghel, ang pagbubuhos ng Espiritu Santo ay isinasakatuparan sa pamamagitan ng pagsasanib ng Sigaw sa Hatinggabi sa mensahe ng ikalawang anghel. Ito ay inuulit sa kasaysayan ng ikatlong anghel.

“Ipinadala ang mga anghel upang tulungan ang makapangyarihang anghel na mula sa langit, at nakarinig ako ng mga tinig na waring tumutunog sa lahat ng dako, Lumabas kayo mula sa kaniya, bayan ko, upang huwag kayong makabahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang huwag kayong tumanggap ng kaniyang mga salot; sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at naalaala ng Diyos ang kaniyang mga kasamaan. Ang mensaheng ito ay waring isang karagdagan sa ikatlong mensahe, at sumanib dito, gaya ng pagsanib ng sigaw sa hatinggabi sa mensahe ng ikalawang anghel noong 1844. Ang kaluwalhatian ng Diyos ay nanahan sa mga banal na matiisin at naghihintay, at walang takot nilang ibinigay ang huling solemne na babala, na ipinahahayag ang pagbagsak ng Babilonya, at tumatawag sa bayan ng Diyos na lumabas mula sa kaniya; upang sila’y makaligtas sa kaniyang kakilakilabot na kahihinatnan.” Spiritual Gifts, tomo 1, 195.

Sa usapin ng tatluhang paglalapat ng propesiya, ang mensahe ng ikalawang anghel ay kumakatawan sa tatluhang paglalapat ng propesiya, sapagkat sa bawat isa sa dalawang kasaysayan, ang mensahe ay: Bumagsak nang makalawa ang Babilonia.

At sumunod ang isa pang anghel, na nagsasabi, Bumagsak, bumagsak ang Babilonia, ang dakilang lungsod, sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid. Apocalipsis 14:8.

Ang makapangyarihang anghel ng ikasampung kabanata ng Apocalipsis ay bumaba kasabay ng katuparan ng isang hula hinggil sa unang at ikalawang aba noong ika-11 ng Agosto, 1840, at sa gayon ito ay naging tipo ng pagbaba ng makapangyarihang anghel ng ikalabing-walong kabanata ng Apocalipsis noong Setyembre 11, 2001. Pagkaraan, yaong anghel na nagbigay-liwanag sa lupa sa pamamagitan ng Kanyang kaluwalhatian ay nagbigay ng isang pahayag.

At siya'y sumigaw nang makapangyarihan, na may malakas na tinig, na sinasabi, Bumagsak na, bumagsak na ang dakilang Babilonia, at naging tahanan ng mga demonyo, at kanlungan ng bawat maruming espiritu, at kulungan ng bawat marumi at kasuklam-suklam na ibon. Pahayag 18:2.

Ipinakilala ng mensahe ng ikalawang anghel ng kabanata labing-apat, at ng makapangyarihang anghel ng kabanata labing-walo, na ang Babilonya ay dalawang ulit nang bumagsak, at tinutukoy ng mensaheng ito ang Babilonya ng mga huling araw. Tinutukoy nito ang Babilonya ng mga huling araw, sapagkat ang dalawang ulit na pagbagsak ng Babilonya noon—sa panahon ni Nimrod, at sa panahon ni Nebukadnezar hanggang kay Belsasar—ay nagtatalaga ng mga propetikong katangian ng pagbagsak ng patutot ng Apocalipsis labing-pito na may nakasulat sa kanyang noo, “Babilonya ang Dakila.” Upang matukoy ang pagbagsak na iyon ng Babilonya sa mga huling araw ay kinakailangan ang dalawang saksi ng dalawang naunang pagbagsak ng Babilonya, sapagkat ang mensahe ng mga huling araw ay, “Bumagsak, bumagsak ang Babilonya.” Nang bumaba ang makapangyarihang anghel, noong ibinagsak sa paghipo ng Diyos ang malalaking gusali ng Lungsod ng New York, sa pamamagitan ng Kanyang pagpapahayag ay ipinakilala Niya ang panuntunan ng tatluhang aplikasyon ng propesiya. Ang tatluhang aplikasyon ng propesiya na nagtatag sa Setyembre 11, 2001 bilang isang katuparan ng salitang propetiko ng Diyos ay ang tatluhang aplikasyon ng tatlong “Sa aba.”

Sa katuparang iyon, marami ang sumapi sa kilusan ng Future for America, at nakumbinsi sila sa mga prinsipyo ng pagpapakahulugan sa propesiya na ipinairal ng Future for America. Naulit ang Agosto 11, 1840, at sa gayong pag-uulit ay hindi nito pinagtibay ang pangunahing tuntunin ni Miller, na ang isang araw ay kumakatawan sa isang taon sa propesiya ng Bibliya, sapagkat ang pangunahing tuntunin ng Future for America ay na ang kasaysayang Millerita ng mga mensahe ng unang at ikalawang anghel ay nauulit sa kasaysayan ng kilusan ng ikatlong anghel.

Waring maliwanag na, kung ang taong 1840 ay naging tampulan ng isang tiyak na pag-atake ng kaniyang satanikong kamahalan—gaya ng pagkakakilala ni Kapatid na White kay Satanas—kung gayon ang kasaysayan ng Setyembre 11, 2001 ay masasailalim din sa isang kahalintulad na pag-atake. Kaya, nasusumpungan natin ang mga teorya ng sabwatan na tumutukoy sa papel ng mga globalista, o ng mga Heswita, o ng CIA, o ng mga Bush, o ng ilang kumbinasyon ng mga kapangyarihang iyon. Ang mga teoryang iyon, bagaman naglalaman ng ilang elemento ng katotohanan, ay idinisenyo upang pabulaanan ang kaisipan na isang paghipo mula sa Diyos ang nagpabagsak sa mga malalaking gusali ng Lungsod ng New York, na sa gayon ay minarkahan ang

pagdating ng ikatlong “sa aba” sa kasaysayan ng kilusan ng isandaang apatnapu’t apat na libo.

Ngayo’y may lumalabas na balita na ipinahayag ko raw na ang New York ay wawalisin ng isang daluyong? Hindi ko kailanman ito sinabi. Sinabi ko, habang minamasdan ko ang malalaking gusaling itinatayo roon, palapag pagkatapos ng palapag, “Anong kakila-kilabot na mga tagpo ang magaganap kapag ang Panginoon ay babangon upang yanigin nang kakila-kilabot ang lupa! Kung magkagayon ay matutupad ang mga salita ng Pahayag 18:1-3.” Ang buong ikalabingwalong kabanata ng Pahayag ay isang babala tungkol sa darating sa lupa. Ngunit wala akong natatanging liwanag hinggil sa kung ano ang darating sa New York, maliban sa nalalaman kong darating ang araw na ang mga malalaking gusali roon ay ibabagsak sa pamamagitan ng pag-ikot at pagbabaligtad ng kapangyarihan ng Diyos. Mula sa liwanag na ibinigay sa akin, nalalaman kong ang pagkawasak ay nasa sanlibutan. Isang salita lamang mula sa Panginoon, isang dampi ng kanyang makapangyarihang kapangyarihan, at babagsak ang mga dambuhalang gusaling ito. Magaganap ang mga tagpong ang kakila-kilabot ay hindi natin maisapantaha. Review and Herald, Hulyo 5, 1906.

Ang mga teorya ng sabwatan, maging yaong walang taglay na katotohanan o yaong naglalaman lamang ng bahagyang katotohanan, ay pawang sumisira sa katotohanang ang providensiyal na pagkilos ng Diyos ang nagbunsod sa mga pangyayari sa petsang iyon. Ang iba’t ibang teorya ng sabwatan na iyon ay pag-atake ni Satanas mula sa labas ng kilusan laban sa katotohanan, ngunit kumilos din siya upang pahinain ang katotohanan mula sa loob ng kilusan. Isa sa mga panloob na pag-atakeng iyon ay nakabatay sa pagtanggì sa Roma bilang ang tinutukoy sa aklat ni Joel.

Tatalakayin natin ang kontrobersiyang iyon sa susunod na artikulo.

Ang salita ng Panginoon na dumating kay Joel na anak ni Pethuel. Dinggin ninyo ito, kayong matatanda, at pakinggan ninyo, kayong lahat na nananahan sa lupain. Nangyari na ba ito sa inyong mga araw, o maging sa mga araw ng inyong mga ama? Saysayin ninyo ito sa inyong mga anak, at saysayin ng inyong mga anak sa kanilang mga anak, at ng kanilang mga anak sa ibang salinlahi. Ang iniwan ng uod na pumuputol ay kinain ng balang; at ang iniwan ng balang ay kinain ng uod na sumisira; at ang iniwan ng uod na sumisira ay kinain ng uod ng paruparo. Magising kayo, kayong mga manginginom, at tumangis; at managhoy, kayong lahat na umiinom ng alak, dahil sa bagong alak; sapagkat naalis ito sa inyong bibig. Sapagkat may isang bansang sumalakay sa aking lupain, malakas at di-mabilang, na ang mga ngipin ay tulad ng mga ngipin ng leon, at mayroon siyang mga pangil ng isang malaking leon. Joel 1:1-6.